

[Statsministeren.]

forsøg på at rokke ved selve grundprincipperne i dansk forfatningsret, det ved hr. Poul Møller godt. Hr. Poul Møller ved jo godt, at når en embedsmand udtaler sig som embedsmand, er det på ministerens ansvar. Sådan er det. Det kan der ikke ændres ved, medmindre vi laver grundloven om.

Jeg vil dog gerne ekstra føje til, for at vi nu kan opklare tingene så meget som muligt — det må jo være formålet — at det, der var tale om i Vagn Jensen sagen, var, at kontorchef Vagn Jensen uden om ministeren havde sendt et internt notat til nogle enkelte medlemmer af et folketingsudvalg. Han havde ikke sendt det til folketingsudvalget. Han havde ikke sendt det til alle udvalgets medlemmer, men til nogle enkelte medlemmer af et folketingsudvalg.

I kommissionsdomstolens beretning, som jeg forstår at hr. Poul Møller ikke har læst og altså ikke kan kende, siges det herom, at kontorchef Vagn Jensen har gjort sig skyldig i en klar og uundskyldelig krænkelse af sine tjenesteplichter derved, at han uden ministerens tilladelse eller vidende har tilsendt nogle medlemmer af folketingsudvalget sit internt-ministerielle notat, hvori han bl. a. fremsatte kritik af de synspunkter, som han vidste ministeren havde fremsat som sit standpunkt over for udvalget.

Hertil kan jeg henholde mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henry Christensen* til handelsministeren:

„Finder ministeren, at den af justitsministeren den 23. november 1967 offentliggjorte bekendtgørelse om prisforhøjelse på 20-33 pct. for abonnement på og kundegørelser i Statstidende er i overensstemmelse med loven af 20. november 1967 om avancestop, og hvilke foranstaltninger agter ministeren i den nævnte anledning i givet fald at træffe over for justitsministeren?“

Skriftlig begrundelse:

Baggrunden for spørgsmålet er en meddelelse i Statstidende den 23. november

underskrevet af justitsministeren om, at abonnementsprisen for Statstidende fra nytår forhøjes med 20-33 pct., og at der sker en tilsvarende forhøjelse af bladets annoncepriser.

Jeg er opmærksom på, at bekendtgørelsen var underskrevet den 7. november. Men den er først offentliggjort den 23. november og angivet at skulle træde i kraft den 1. januar 1968. Andre virksomheder, der også omfattes af loven om avancestop, har fået besked om, at prisforhøjelser, som er besluttet inden loven, men som først skal træde i kraft efter, ikke er tilladt.

Som loven om avancestop er formuleret, må den netop også gælde offentlige tjenesteydelser.

Formanden: Spørgsmålet vil i handelsministerens fravær blive besvaret af fiskeriministeren.

Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Henry Christensen: Det er naturligvis kedeligt, at handelsministeren ikke kan være til stede, men jeg forstår, at han må være optaget af andre, uopsættelige ting.

En lang række virksomheder her i landet er efter gennemførelsen af lovforslaget om avancestop den 20. november i år kommet i den situation, at de er bragt i klemme. En lang række omkostningsstigninger, der havde fundet sted forud for den 20. november, dyrtidsregulering og andre omkostningsstigninger, havde bevirket, at de havde tilrettelagt en prispolitik, hvorefter de i løbet af december eller til 1. januar ville have skaffet sig en vis rimelig dækning herfor for at opretholde den nødvendige avance. Efter gennemførelsen af loven om avancestop er stillingen for disse virksomheder imidlertid den, at uanset at de har truffet sådanne beslutninger forud for den 20. november, uanset at de endda i visse tilfælde har anmeldt beslutningen for monpolitilsynet, må de alligevel respektere loven, og lovens bestemmelse er den ganske klare, at kun omkostningsstigninger, der ligger efter den 18. november, kan lægges til grund for beregning af en regulering af avancen og dermed prisen for de pågældende varer. F. eks. er en lang række danske dagblade bragt i den situation.